

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΧΗΜΕΙΑΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑ Α

- $A_1 \rightarrow \gamma$
- $A_2 \rightarrow \delta$
- $A_3 \rightarrow \beta$
- $A_4 \rightarrow \alpha$

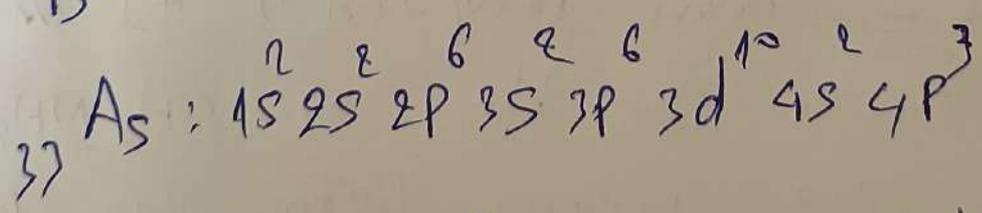
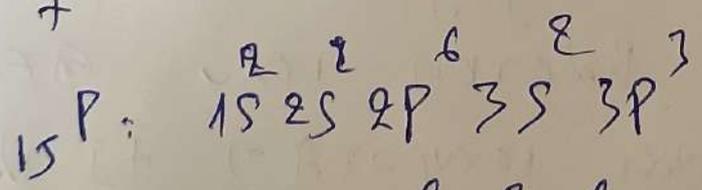
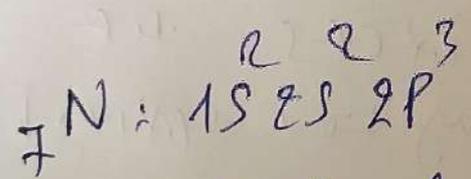
A_5

- 1 $\rightarrow \epsilon$
- 2 $\rightarrow \lambda$
- 3 $\rightarrow \sigma$
- 4 $\rightarrow \lambda$
- 5 $\rightarrow \lambda$

ΘΕΜΑ Β

B_2

$\alpha. \alpha.N < \alpha.P < \alpha.A_5$

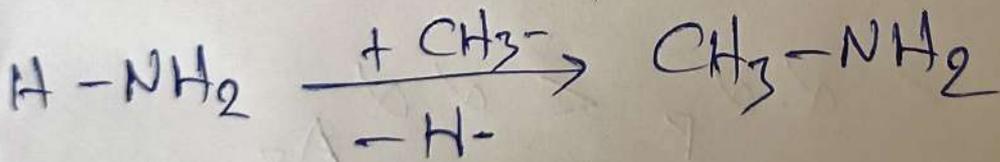
Τα στοιχεία βρίσκονται στην Δ_A η 15^2
 οξείδων των π.π. στον ατομικό αριθμό των
 στοιχείων $d_{p,d}$ (όταν $w \rightarrow k \alpha z w$) ατομικού

ο αριθμός των σπινδύλων, είναι ίδιος
κι η ατομική ακτίνα (από το πρῶτο
συμπύκνωμα φέρει ένα ίδιο)

β. Βαθμονόμηση: $AsH_3 < PH_3 < NH_3 < CH_3NH_2$
Ισχύς

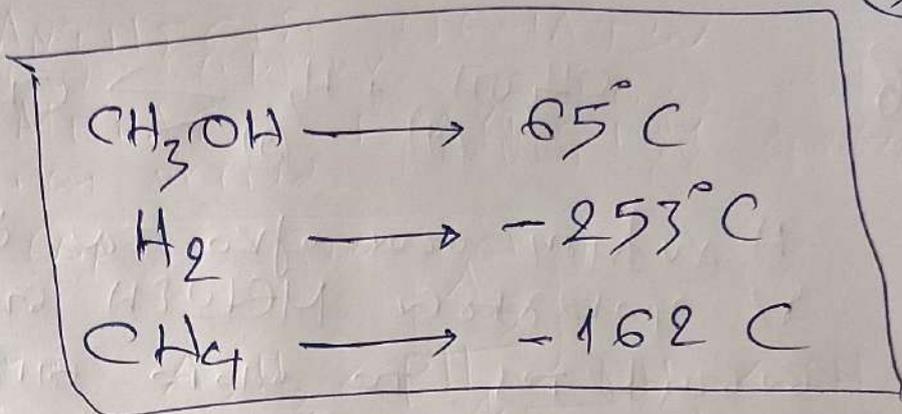
Τα στοιχεία: N, P, As βρίσκονται
στην ίδια ομάδα (V_A) είναι η
βαθμονόμηση των υδριδίων των
(NH_3, PH_3, AsH_3 αντίστοιχα) αυξάνεται
από κάτω → πάνω (όσο πλησιάζει ο
ατομικός αριθμός)

Επειδή οι υδροκαταστάσεις HF
χαρακτηρίζονται +I θα έχουμε φαινόμενα
ΑΞΑΝΘΟΥΝ των βαθμονόμων ισχύς, επειδή
το CH_3- είναι ισχυρότερο +I από τα
-H, ενώ τα H-, η CH_3NH_2
δεν είναι πιο ισχυρή βάση από NH_3

B₂

α.

M_r CH3OH = 32 , M_r H2 = 2 , M_r CH4 = 16

αδδδ διακρίσεων δυνάμεων (δ.δ)

CH3OH : δέσμος υδρογόνου

H2 : δυνάμεις London

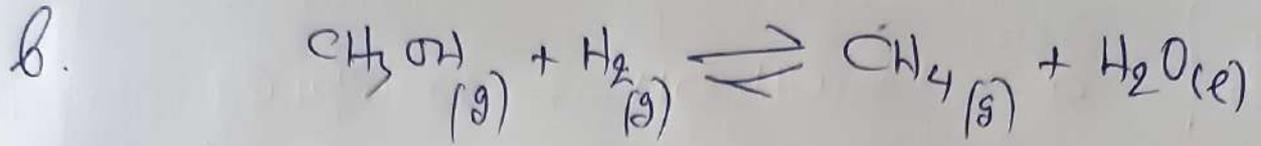
CH4 : δυνάμεις London

Εξέταση ιoxύς δ.δ : δέσμος υδρογόνου > δυνάμεις London

Το σπλάτ (part) ελέγεται ~~το~~ το M_r ($M_r \uparrow \Rightarrow \sigma. \uparrow$), οox κ'

αα = μν ιoxύς εν διακρίσεων/δυνάμεων ($\text{ioxύς} \uparrow \Rightarrow \sigma. \uparrow$)

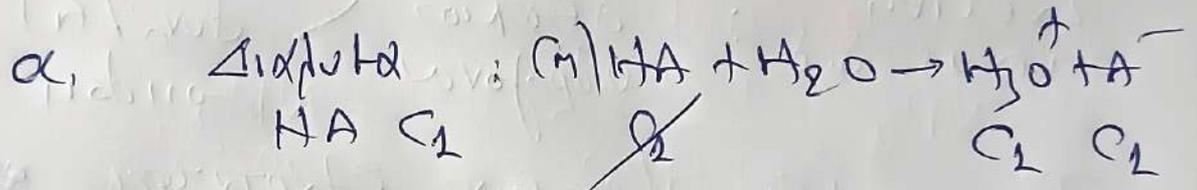

Η αντίστροφη όξυνση οφείλεται να δοχεται
 Η απόκαρβαση ΜΕΙΩΣΗ των πιεση να
 ενσωματωτος, το οποίο επιδωκονται να
 των αντίστρο, θα αντιδρασει προς
 τ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ, οση ναδραει ο τρυχλυτητα
 χριθλος μια ΑΕΡΙΩΝ ($2 > 1$)
 Οικωμ Η αδαχδα θιαραφω οσωμτα
 Η2 κ' οση να Χ.Ι. μ οσωμτα να
 Η2 Ηαει ΜΑΤΑΛΥΤΕΡΗ

B₃

$$\text{pH} = 2 \Rightarrow (\text{H}_3\text{O}^+)_1 = 10^{-2} \text{ M} = 0,01 \text{ M}$$

Αρα:
$$C_1 = 0,01 \text{ M}$$

ΑΡΑΝΩΣΗ: Οικωμ $C_{\text{την}} = 10 \text{ V}_{\text{κεχ}} \implies$

$$C_{\text{την}} = \frac{C_{\text{κεχ}}}{10} \Rightarrow C'_1 = \frac{0,1}{10} = 10^{-3} \text{ M}$$

Αρα:
$$(\text{H}_3\text{O}^+)'_1 = 10^{-3} \text{ M} \Rightarrow \boxed{\text{pH}'_1 = 3}$$

Εποκωμ το ιαχυρο οη ΗΑ βρισηκε
 οω διαλυη Δ2 κ' οω ΗΒ οω διαλυη
 Δ1

β. Διάλυμα Δ₁: HB C₂ M
(H₃O⁺) = 10⁻² M

Αρχ	C ₂	—	—
Αν/ακ	-x	+x	+x
X.I	C ₂ -x	x	x

Άρα C₂ - x > 0 ⇒ C₂ > x

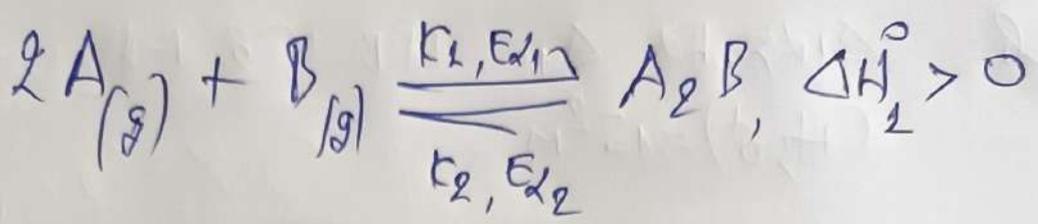
Επειδή x = 10⁻² ⇒ C₂ > 10⁻²

Άρα: C₂ > C₂ = 0,01 M

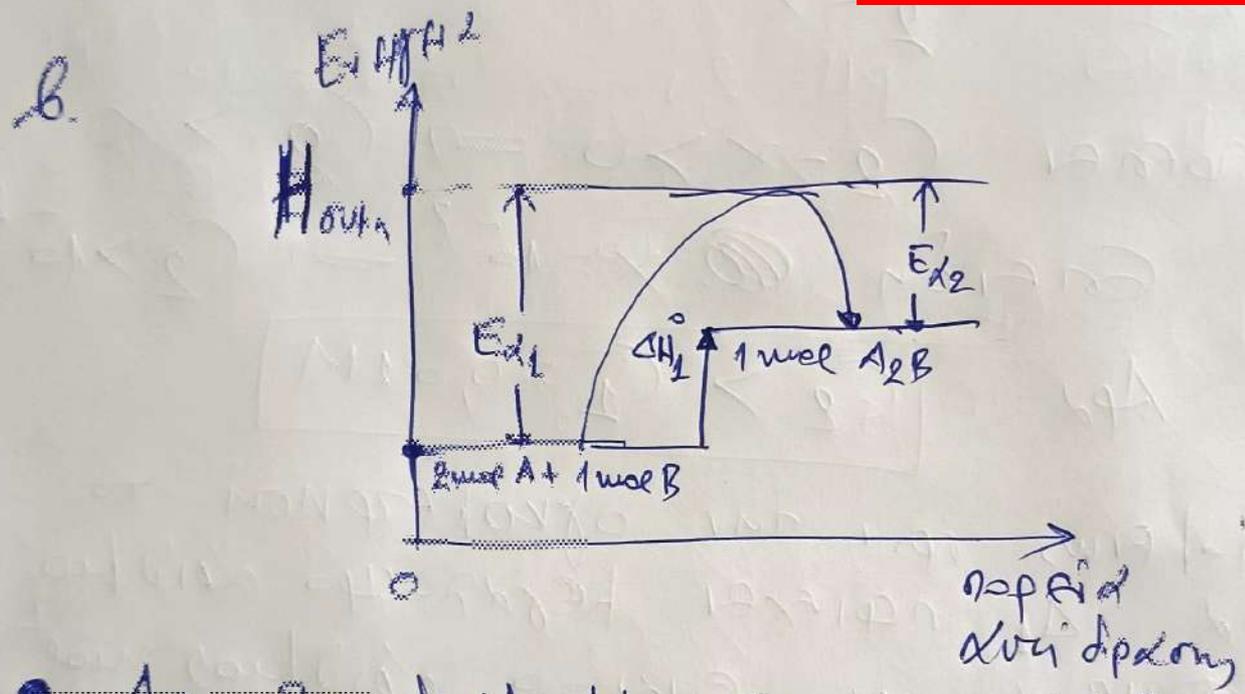
Επειδή πριν την συγκέντρωση το διάλυμα Δ₁ περιείχε μεγαλύτερο ποσό mol HB από ότι ένα ο διάλυμα mol HA στο Δ₂. Επειδή κι τα 2 ήταν είναι μονοβασικά κι οι 2 αντιδράσεις είναι ομοιωτικές είναι μονοσπονια, είναι φανερό ότι το διάλυμα HB θα καταναλώσει ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ποσό mol NaOH από ότι το HA, άρα θα χρειαστεί κι περισσότερα mol από το αραιό διάλυμα

δηλαδή: $V_1 > V_2 \Rightarrow$ Γνωστό (i)

B₄

- α. i → Σ
 ii → Λ
 iii → Λ

• Από το διάγραμμα: $E_{d1} = E_{d2} + \Delta H_1^\circ \implies E_{d2} = E_{d1} - \Delta H_1^\circ$

• Η ενέργεια αντιδρώντων ΔH_2° αντιστοιχεί στη αντίστροφη αντίδραση ή ως βελτιστοποίηση προς τ' αριστερά, στο κάτω μέρος της Αρχής Lavoisier-Laplace
 οι 2 αντιδράσεις θα είναι αντίστροφες
 δηλαδή: $\Delta H_2^\circ = -\Delta H_1^\circ \iff \Delta H_1^\circ = -\Delta H_2^\circ$

Oupid: $M_r = 12 + 16 + 2(14 + 2) = 60$

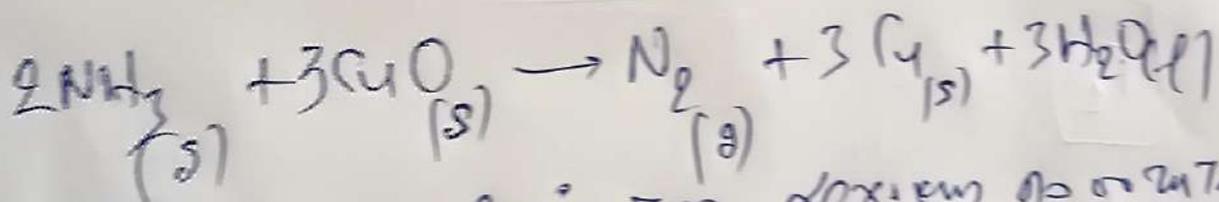
$M = \frac{m}{M_r} = \frac{6}{60} = 0,1 \text{ mol oupid}$

Ans: $201 \times 2 = 402$ L oupid:

1 mol oupid $\rightarrow 110 \text{ ppm}$ 12 KJ
0,1 mol $\rightarrow$ $q = 12 \text{ KJ}$

b. Ans: $201 \times 2 = 402$ L oupid (1):

1 mol oupid $\rightarrow 110 \text{ ppm}$ 2 mol NH₃
0,1 mol $\rightarrow$ $0,2 \text{ mol NH}_3$

Ανέβρασε το 20% του αζωτίου που ούραζε
το NH₃, δηλαδή: $\frac{20}{100} \cdot 0,2 = 0,04 \text{ mol NH}_3$
απέβρασε

Ans: $\Delta n_{\text{NH}_3} = -0,04 \text{ mol}$

$\Delta C_{\text{NH}_3} = \frac{\Delta n}{V} = -\frac{0,04}{0,5} = -0,08 \text{ M}$

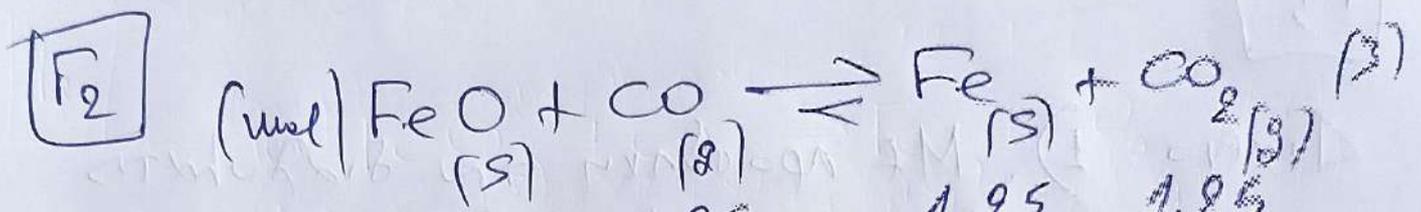
$\bar{v}_{\text{NH}_3} = -\frac{1}{2} \cdot \frac{\Delta C_{\text{NH}_3}}{\Delta t} \xrightarrow{\text{steps}} \bar{v}_{\text{NH}_3} = -\frac{1}{2} \cdot \frac{(-0,08)}{10} \rightarrow$

$\bar{v}_{\text{NH}_3} = 4 \cdot 10^{-3} \text{ M} \cdot \text{s}^{-1}$

Από την φαινόμενη ταχύτητα (2) :

$$\bar{v}_{\text{Αντ}} = \frac{\bar{v}_{\text{NH}_2}}{2} = \frac{4 \cdot 10^{-3}}{2} = 2 \cdot 10^{-3} \text{ M} \cdot \text{s}^{-1}$$

Αρχικά X.I :	0,25	0,25	1,25	1,25
Μεταβολή :	—	—	—	— x
Αν/ηλφ :	-ψ	-ψ	+ψ	+ψ
Νέα X.I :	(0,25-ψ)	(0,25-ψ)	(1,25+ψ)	(1,25-x+ψ)

1. Αρχικά X.I : $K_c = \frac{(\text{CO}_2)}{(\text{CO})} = \frac{1,25}{0,25} = 5$

2. Η διατακτική του CO₂ (x mol) δε παραδίδεται στη νέα φαινόμενη (CO₂) φαινόμενη ταχύτητα δε αντιδράσει από τα όρια παρακίνησης να αυξηθούν (CO₂)

3. Νέα X.I : $\eta_{\text{CO}} = \frac{1}{5} \cdot 0,25 \text{ mol} = 0,05 \text{ mol}$

Από : $0,25 - \psi = 0,05 \Rightarrow \psi = 0,2$

Τελικά $\Rightarrow K_c = 5 \Rightarrow 5 = \frac{1,25-x}{\psi}$

$$5 = \frac{1,25 - x + 0,2}{0,05} \rightarrow \boxed{x = 0,8}$$

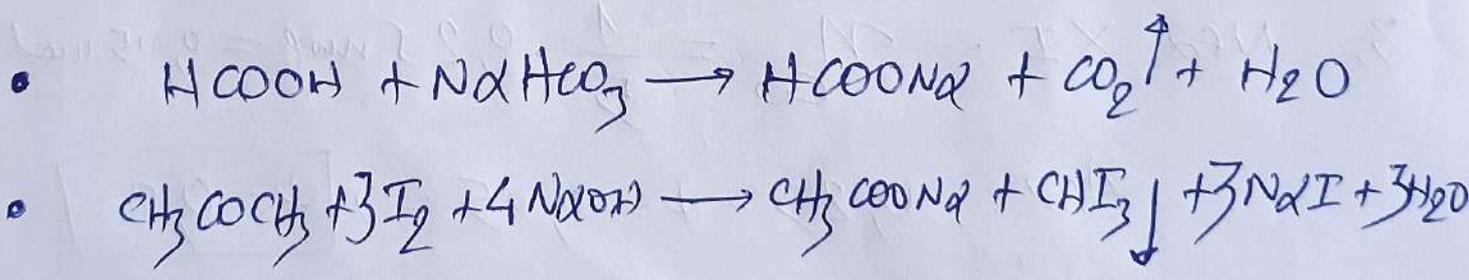
Γ3

Δοχείο 1) Με προσθήκη τῆς διαλύματος
 Δ_A έχουμε εἴσοδο αέριου CO₂
 ὅπου ἡ προσθήκη τῆς δ/σης Δ_B
 δὲν ἀφαιρᾷ τίποτε κατὰ τὴν βία

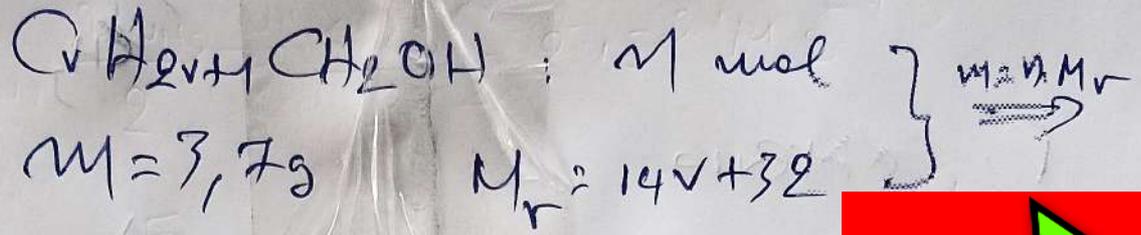
Δοχείο 2) Προσθήκη δ/σης Δ_A προκαλᾷ
 εἴσοδο αέριου CO₂, ὅπου
 ἡ προσθήκη δ/σης Δ_B προκαλᾷ
 κατὰ βυθίου κίτρινα ἰζήματα (CHI₃)

Δοχείο 3) Προσθήκη δ/σης Δ_A δὲν
 προκαλᾷ κατὰ τὴν βία, ὅπου
 προσθήκη δ/σης Δ_B προκαλᾷ
 κατὰ βυθίου κίτρινα ἰζήματα

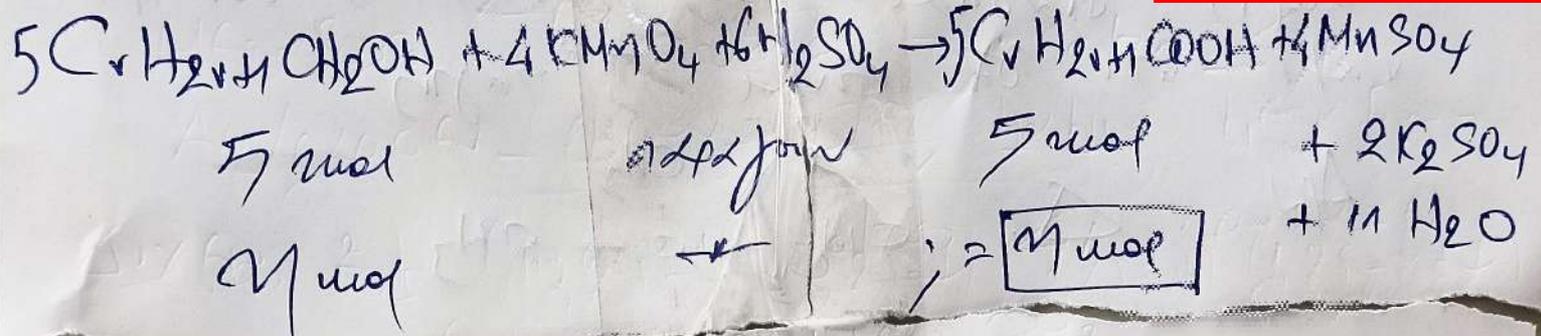

ΘΕΜΑ Δ

Δ_L

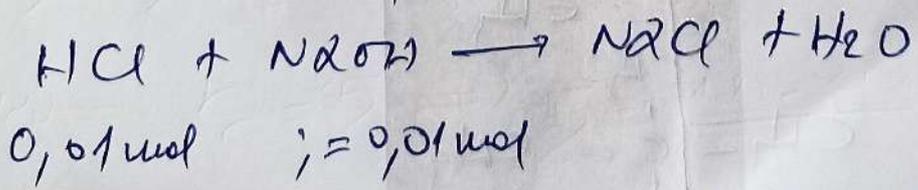
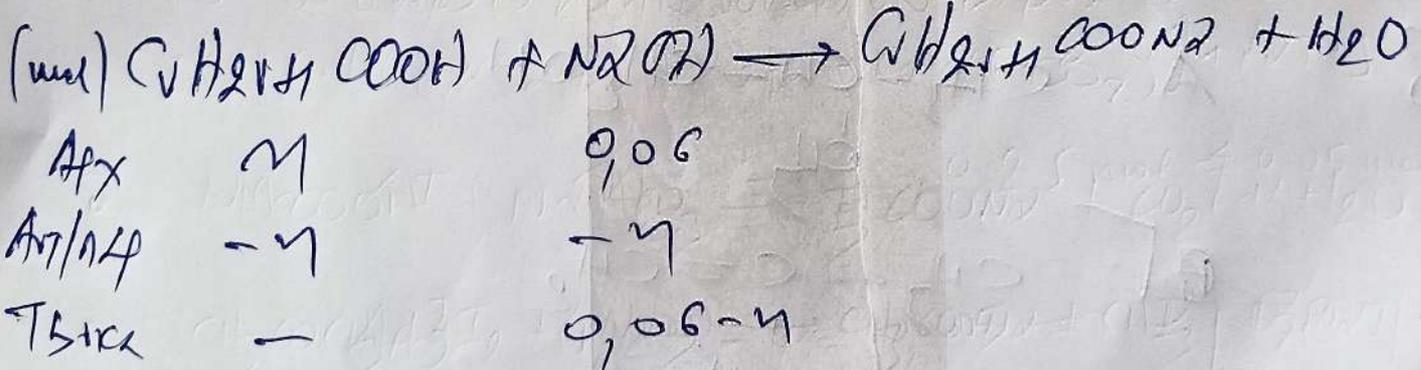

$(14v + 32) \cdot \eta = 3,7 \quad (1)$

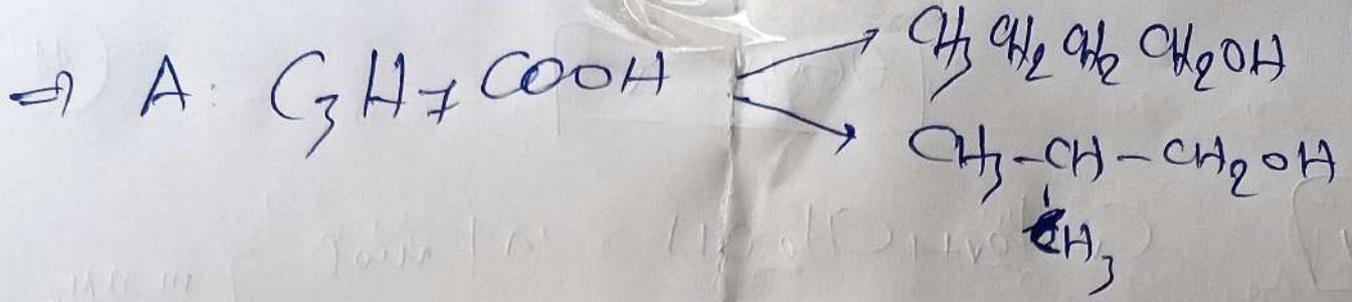

Διάλυμα NaOH: $V = 0,12L$
 $C = 0,5M \quad \Rightarrow \quad \eta_1 = 0,12 \cdot 0,5 = 0,06 \text{ mol NaOH}$

Διάλυμα HCl: $V = 0,05L$
 $C = 0,2M \quad \Rightarrow \quad \eta_2 = 0,05 \cdot 0,2 = 0,01 \text{ mol HCl}$

Αφ: $0,06 - \eta = 0,01 \Rightarrow \eta = 0,05 \xrightarrow{(1)} \boxed{V = 3}$

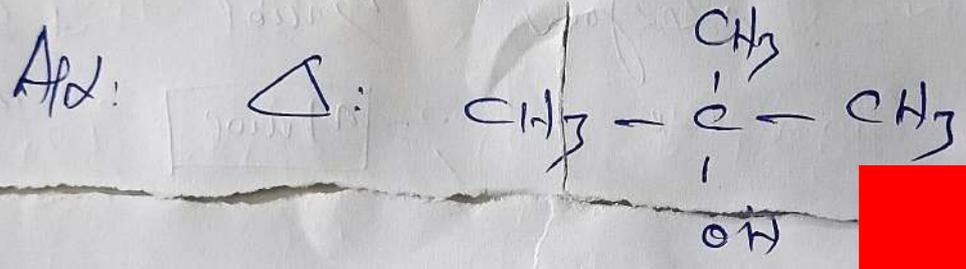

Γ: αλκάνιο

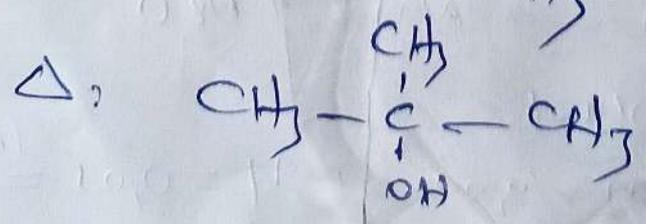
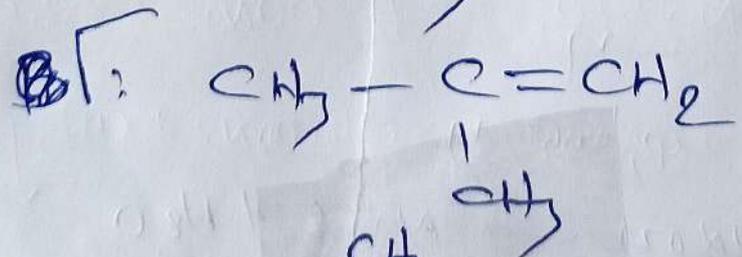
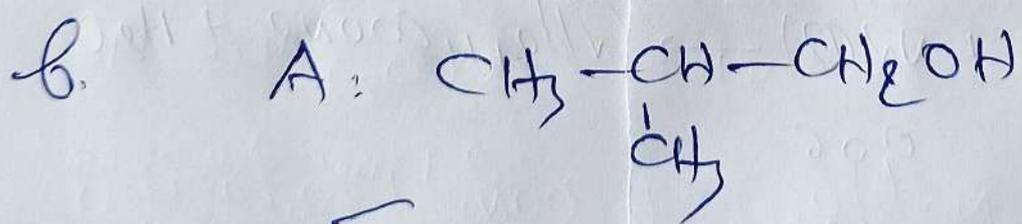
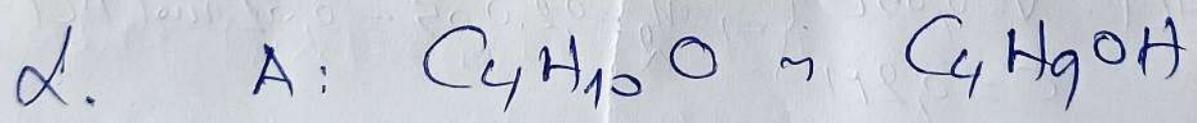
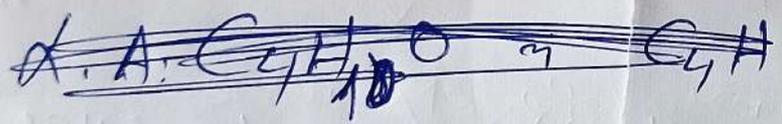
Δ: αλκοόλη 1οκτάνη και Α

Επειδή η Δ δίνει οξείδιο και Α

χρησιμοποιώντας τον αριθμό οξείδωσης υπολογίζουμε ότι ο Α είναι 3^ο τάξης

~~Αλδ:~~

Δ_2

Θα δίνω ένα συν οξείδιο με ηχηρά
 high αλδιδόν κι οξείδι με αλκοόλη
 και 1° αλκω δισαδύ με 1-ηπολινολύ

C_3H_7OH : $M_r = 60$ $\left\{ \begin{array}{l} \eta = \frac{m}{M_r} \\ \eta = \frac{3}{60} = 0,05 \text{ mol} \end{array} \right.$

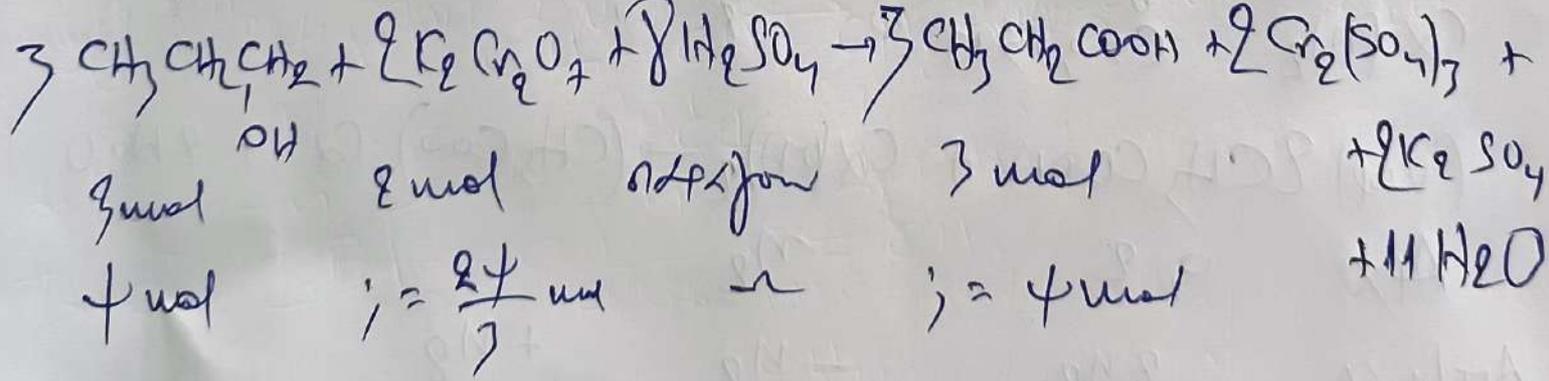
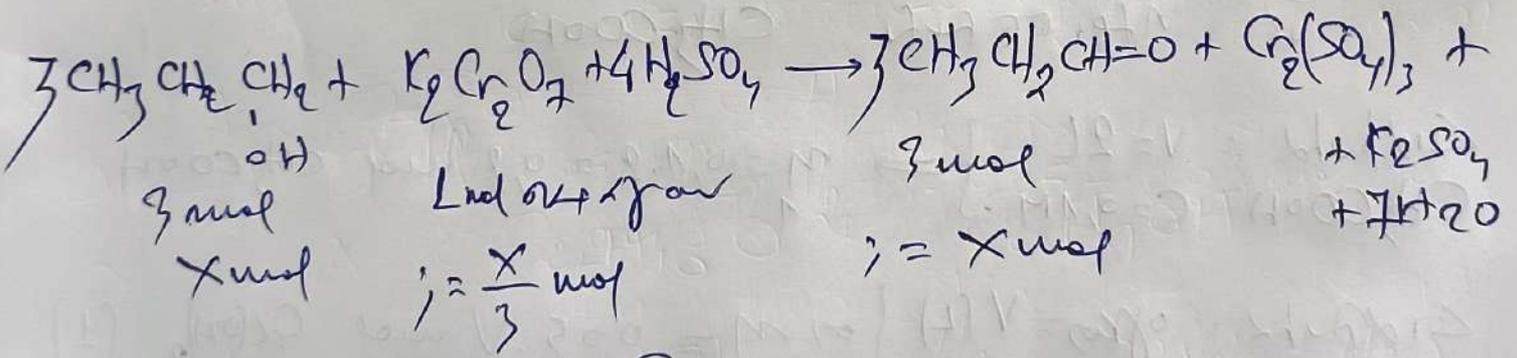
$M = 33$

Διάλυτο $K_2Cr_2O_7$: $v = 0,07L$ $\left\{ \begin{array}{l} \Rightarrow \eta = 0,07 \cdot \frac{1}{3} = \frac{0,07}{3} \text{ mol} \\ c = \frac{1}{3} M \end{array} \right.$

$K_2Cr_2O_7$

Εάν x mol αλκοόλης μετατρέψουν σε
 αλδιδόν κι ψ mol σε οξί, διαχωρίζω
 οι οξείδων με η με άξια ασομτα
 με αλκοόλη: $x + \psi = 0,05$ (1)

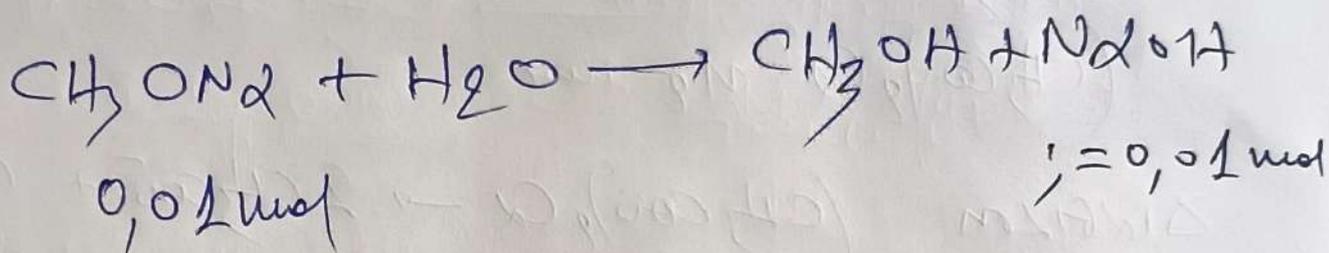

$K_2Cr_2O_7$: $\frac{x}{3} + \frac{2\psi}{7} = \frac{0,07}{3} \Rightarrow x + 2\psi = 0,07$ (2)

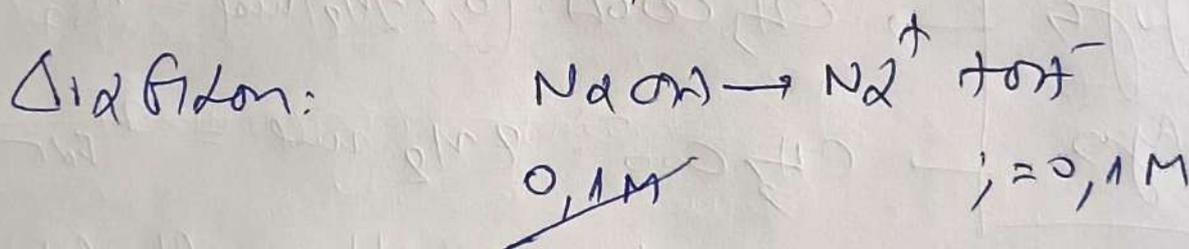

$$\boxed{\Delta_4} \quad Y_3 : V = 0,1 \text{ L}$$

$$\text{NaOH} : C = \frac{n}{V} = \frac{0,01}{0,1} = 0,1 \text{ M}$$

$$[\text{OH}^-] = 0,1 \text{ M} = 10^{-1} \text{ M} \Rightarrow \text{pOH} = -\log 10^{-1} = 1$$

$$\text{pH} = \text{pK}_w - \text{pOH} \Rightarrow \text{pH} = 14 - 1 = 13$$
